

самъ предавъ вамъ, зашѡ Гдѣ Исѡсъ въ ѡнаа нѡщъ, въ коѡто быдѣ предаденъ, земà хлѣбъ,

24 И като въздаде благо-дареніе, преломѣ (го), ѣ рече: земѣте, ѣждѣте: товà ѣ тѣло то моѣ, коѡто се за васъ ломѣ: товà правѣте за моѣ то вос-поминаніе.

25 Подѡбнѡ (земà) ѣ чàша та по вечерà та, ѣ рече: тàа чàша ѣ нѡвыѡ завѣтъ въ моѡ та кръвь: товà правѣте, ко̀лко то пѣти пѣете, за моѣ то воспоминаніе.

26 Зашѡто ко̀лкого пѣти ѣдѣте тѡа хлѣбъ, ѣ тàа чàша пѣете, смѣръ тà Господна възвѣщавате, доклѣ да дѡйде.

27 Прѡчее, ко̀йто ѣдѣ тѡа хлѣбъ, ѣли пѣ тàа чàша Господна недѡстѡйнѡ, повѣненъ ѣ на тѣло то ѣ на кръвь тà Господна.

28 Зарадѣ товà да испѣтѡва (сѣкой) чѡловѣкъ сѣе си, ѣ такà да ѣдѣ ѡ (тѡа) хлѣбъ, ѣ да пѣ ѡ (тàа) чàша.

29 Зашѡто ко̀йто ѣдѣ ѣ пѣ недѡстѡинъ, тѡѣ ѣдѣ ѣ пѣ ѡсѡжденіе за сѣе, понѣже не различàва тѣло то Господне.

30 Зарадѣ товà (се нахѡждатъ) по междѡ васъ мнозіна слаби ѣ бѡлни, à мнозіна са ѣ ѡумрѣли.

31 Зашѡто àко вѣхѡме разсѡждали сѣе си, не вѣхѡме ѡсѡждѣни бѡли.

32 Но ко̀гато се сѡдимѣ, на-кàзѡваемѣ ѡ Гдѣ, да се не ѡсѡдимѣ съ сѣчкѣатъ свѣтъ.

33 Зарадѣ товà, вратѣ моѣ, ко̀гато се сокрѣте да ѣдѣте, чàкайте ѣдинъ дрѡгѣго.

34 Я̀ко ли ѣ нѣкой глàденъ, нѣка ѣдѣ въ кѡша та си: за да се не сокрѣте за ѡсѡж-деніе. Я̀ за дрѡгѣ те (рàботы), ко̀гато дѡйдемъ, ще да ѡу-стрѡимъ.

ГЛАВА VI.

И ЗА ДѢХѡВНИ ТЕ (дарованіа), вратѣ, не ѣскамъ да не знàете.

2 Знàете, зашѡ ко̀гато вѣхѣте невѣрни, хѡдѣхѣ къ нѣми те ѣдѡли, като да вы вѡдѣха.

3 Зарадѣ товà ви кàзѡвамъ, зашѡ нѣкой, ко̀йто говорѣ съ Дѣхъ Бѣгѣй, не ще да продѡма àнàлѡема (на) Исѡа: ѣ нѣкой не мѡже да наречѣ Исѡса Гдѣ, тѡкмѡ съ Дѣхà сѣàго.

4 И дарованіа та са раз-лични, à дѣхѡ ѣ тѡа ѣстѣй.

5 И слѡжѣи те са различни, à Гдѣ ѣ тѡа ѣстѣй:

6 И дѣйствіа та са раз-лични, à Бѣхѡ ѣ тѡа ѣстѣй, ко̀йто дѣйствѡва сѣчѡ въ сѣчки те.

7 И я̀влѣніе то на-дѣхатъ дàвасѣ сѣкомѡ за (ѡбѣща) пѡлза.

8 Зашѡто на ѣдногѡ се дà-ва чрѣзъ Дѣхà (сѣàго) слѡво